

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У-В 433/06
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић – Андрић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА лица на служби у ВП ББ, против решења Војне поште ВВ, инт. бр. 503-2 од 05.05.2003. године, у предмету признавања права на одсуство за опоравак, у нејавној седници већа одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, поднета против решења Техничко опитног центра КоВ. Уп-1 број 280-3/2002 од 21.01.2003. године, којим је одлучено, између осталих, да тужилац не остварује право на одсуство за опоравак.

Тужилац тужбом, поднетом Врховном војном суду, оспорава решење туженог због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешене примене закона, па предлаже да се поништи. Наводи да ради на радном месту начелника Одсека за кино, фото и ТВ и специјална мерења те да је на овоме изложен дејству фактора ризика који могу штетно да се одразе на његово здравље па му припада тражено одсуство за опоравак. Истиче да су штетности и опасности којима је у служби изложен: бука, потреси, вибрације, повремено радиоактивно зрачење, радарско и оптоелектронско зрачење, штетна прашина, гасови, пара, дим, те штетне нагризајуће материје, рад у клима коморама. Наводи да су тражено право оставарили радници који раде на радним местима која су изложена мањим факторима ризика, те да је његов захтев неосновано одбијен.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору, оспорио је ове у целини, те је остајући код разлога оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Врховни суд Србије је 21.11.2006. године, преузео нерешене предмете управних спорова покренуте пред Врховним војним судом до 31.12.2004. године.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, тужени, оспореним решењем, нашао да жалба није основана, исправно налазећи да је првостепени орган обзиром на неспорно чињенично стање – радно место на којем тужилац ради, правилно применивши одредбе члана 149. став 1. тачка 13. у вези члана 101. став 3. Закона о Војсци Југославије, нашао да послови и дужности које тужилац обавља на свом радном месту нису обухваћени одредбама члана 15. и 16. Уредбе о начину коришћења годишњег одмора и одсуства лица на служби у Војсци Југославије, те да му са тих разлога тражено одсуство не припада. За своју одлуку тужени је дао разлоге које, у свему, за правилне прихвата и овај суд.

Ово због тога, што послови које тужилац обавља на свом радном месту – начелник одсека – у Одсеку за кино- фото, ТВ и специјална мерења у Сектору за наоружање ТОЦ КоВ нису обухваћени пословима из члана 15. и 16. Уредбе о начину коришћења годишњег одмора и одсуства лица на служби у Војсци Југославије („Службени војни лист“, бр. 11/94...22/02) који се сматрају нарочито тешким и за здравље штетним па само лица која их обављају имају право на одсуство за опоравак, са којих разлога и нису испуњени услови да се тужиоцу применом члана 101. став 3. Закона о Војсци Југославије у вези члана 149. став 1. тачка 13. наведеног Закона призна право на одсуство за опоравак.

Суд је ценио наводе тужбе, којима тужилац истиче да ради на пословима који су изузетно штетни за здравље, па налази да ти наводи, обзиром на напред изнете одредбе прописа, односно да радно место на којем тужилац ради, прописом није одређено као радно место на којем се обављају послови штетни за здравље, налази да се не могу прихватити за основане.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 24.10.2007. године, У-В. 433/06

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра - Мирков, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС